

I dag tilbringer hovedparten af alle 0-6-årige børn de fleste af deres vågne timer i dagpleje, vuggestue eller børnehave. Et liv som barn i Danmark hænger derfor uløseligt sammen med pædagoger og hverdagen i pasningstilbuddet.

Det politiske fokus på børns første leveår har været koncentreret om pasning. I dag virker det fokus snævert og uden perspektiv. Vi har opnået en landsdækkende pasningsgaranti, og udfordringen er ikke længere opbevaring af vores børn, men udvikling.

Det overordnede mål må være, at alle børn gøres robuste i familien og i relationer med pædagoger og andre børn, så de kan klare de udfordringer, som skoleliv og senere en globaliseret verden vil stille dem over for.

Vi ved, at der er flere unge end tidligere, der trods økonomisk velstand i familierne har det skidt som individer. De er ensomme. Der stilles mange krav til børn og unge, også i familierne. De skal kunne stille op og være så perfekte, kunne leve op til utrolig mange krav, og der forventes meget af dem hele tiden.

Derfor håber vi, at rapporten også vil se på, hvad vi som samfund bør gøre for at levere en målrettet indsats for de udsatte børn, der ikke magter det ræs, som barndommen for mange har udviklet sig til.

Blandt andre ting, vi kunne foreslå kommissionen at arbejde med, er, hvordan vi ved at satse på kost og motion kan få rettet op på den ulighed, der eksisterer blandt børn. Den sociale arv lader sig tydeligt afspejle i børnenes madpakker eller manglende madpakker. Vi ønsker, både for at lette det i forvejen stressede familieliv og for at sikre børn bedre opvækst og indlæringsvilkår, at børn skal gives et gratis – skattefinansieret – måltid mad i vuggestuer og børnehaver.

Også en madordning i skolerne ønsker vi rullet ud over landet, for det vil være god familiepolitik.

Regeringens redegørelse beskæftiger sig med, hvad forældrene gør, når deres børn er syge. Vi kunne godt tænke os at få undersøgt, hvad man kan gøre, for at børnene generelt bliver mindre syge.

Socialdemokraterne ønsker flere kvadratmeter pr. barn, når barnet er i dagtilbud, for ligesom burhøns bliver mere syge end fritgående høns, bliver børnene også mere syge, når der er for lidt plads. Her har de sidste års udvikling, siden regeringen kom til, trukket i den helt forkerte retning.

Regeringen skriver i sin redegørelse, at overgangen fra fødsel til hjem er vigtig for barnet. Det er vi fuldstændig enige i. Men vi forstår ikke, hvordan en regering, der har skåret så meget på svangreomsorg, og som har skåret barselophold på hospitalerne ned til 1 dag for mange fødendes vedkommende, kan tillade sig at skrive det.

Kl. 17.55

Førstegangsfødende sendes i dag hjem, før amningen er gået i gang, og af og til bliver børn og mødre genindlagt, fordi det, den nybagte mor troede var et stille og tilfreds barn, i virkeligheden er et barn, der sulter. Vi håber, at kommissionen vil kigge på området og også vil inddrage de mange jordemødre, der råber vagt i gevær, fordi forholdene for de nybagte børnefamilier er blevet så dårlige.

Vi håber også, at kommissionen vil kigge på de lange ventetider, børn og deres familier må finde sig i, hvis barnet mistrives psykisk. Regeringen har givet garantier til patienter med stær, men børn, der skal have stillet en psykiatrisk diagnose, må som regel vente langt over 1 år på at komme til. Det er uværdigt, at et velfærds-samfund behandler sine børn sådan, og det håber vi også kommissionen vil tage med i sit arbejde.

Endelig håber vi, at kommissionen vil bidrage med en undersøgelse af de fattigste familiers forhold. Jeg nævnte tidligere, at 30.500 børn lever i familier, der er ramt af kontanthjælpsloftet, og vi vil gerne have en undersøgelse af, hvordan de børns levevilkår og muligheder er. De er nemlig ikke uændrede, de er blevet forringet.

Den stigende ulighed i samfundet gør forholdene for de udsatte børn endnu vanskeligere, og vi mener, der også er behov for en analyse af, hvor meget gruppen af fattige børn er vokset. Vi kræver ikke, at kommissionen når frem til, at lighed er det, der giver mest dynamik i samfundet, og at det er det, en god børne- og familiepolitik bør handle om, men jeg vil hellere sige det sådan, at vi tror på det, uanset hvad kommissionen eller regeringen mener.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokraterne altid har haft et forholdsvis lemfældigt forhold til penge, og at det i øvrigt ikke altid har været til gavn for samfundet, men jeg har hæftet mig lidt ved en kommentar fra fru